

Ej v onen dávný čas Ej bouře veliká, Tak že vlny bily,
 Ježíš Spasitel náš, strach hrůza všeliká lodičku přikryly,
 vstoupil na lodičku strhla se na moři Pán spal na podušce
 plavil se přes vodičku. v té největší bouři. v konci na lodičce.

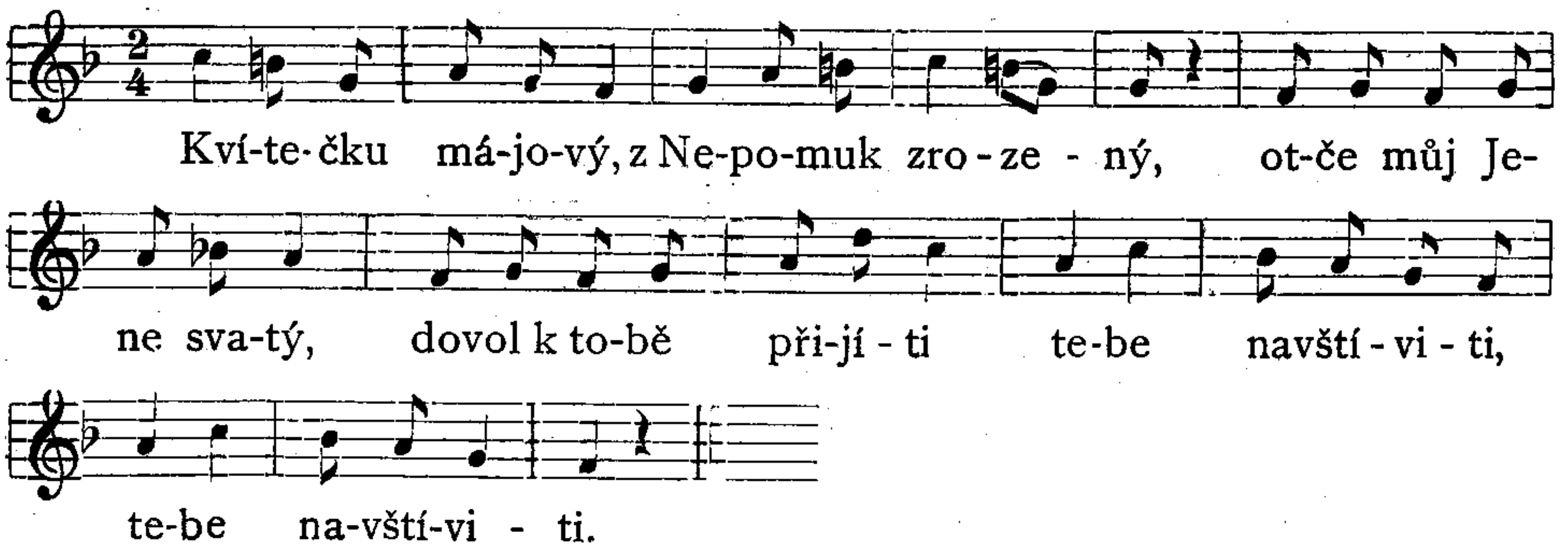
Volali na něho
 učedníci jeho:
 Pane, zachovej nás,
 hyneme v tento čas.

(atd. u sv. Matouše 8. kap. v. 23.)

829.

K sv. Janu Nepomuckému.

Ze St. Bělé.

Kví-te-čku má-jo-vý, z Ne-po-muk zro-ze - ný, ot-če můj Je-
 ne sva-tý, dovol k to-bě při-jí - ti te-be navští - vi - ti,
 te-be na-vští-vi - ti.

Kvítečku májový, z Nepomuk rozený,
 otče můj, Jene svatý,
 dovol k tobě přijíti, [: tebe navštívíti. :]

Pospíchám s vroucností, k tobě na hrad pražský,
 chci žádati o milost, bys vyslyšel mou žádost
 [: Jene Nepomucký. :]

Před tebou já padám, tvůj svatý hrob líbám,
 otče můj Jene svatý, jenž's dávno v nebe vzatý,
 [: pro Boha tě žádám. :]

Chraniž moje jméno od pádu škodného,
 by nebylo zkaženo od nepřátel mé jméno
 [: ať je zachováno. :]

To je bohatství mé: čest a jméno moje;
 na tom já si zakládám, o jinší věci nedbám,
 [: jen když dobrou čest mám. :]

Nad tím mě nejvíce bolí moje srdce,
 že moji nepřátelé posměch dělají ze mne —
 [: ó můj svatý Jene. :]